

PRZYNIESIENIE (6) *sb n*

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe pochylone.

sg N przyniesienie (2); -é (1), -(e) (1). ◊ G przyniesieniã (2). ◊ I przyniesieni(e)m (1). ◊ L przyniesieniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Przybycie dokądś z czymś, też z kimś; dostarczenie na określone miejsce (4) :

a. Doniesienie czegoś (3) :

Przen (1) :

Wyrażenie: »przyniesienie na plac« = ujawnienie czegoś (1): Prolatio – Pokazanie, przynieźnię napłiacz. Calep 855a.

α. Podanie jedzenia (1) :

Wyrażenie: »przyniesienie jada« (1): Ferculum, teste Nonio, Missus cibi, ita dictus quod ad mesam inferatur – Pokarm, przynieźnię iada. Calep 414b.

β. Doręczenie pisma [czego] (1) :

Wyrażenie: »listu przyniesienie« (1): A iż ani pisanie w̄m ani moje staranie odniosło takiego skutku [u króla] iakie⁸⁰ IM Panu Gnieznnskiemu Zyczęmy ku innym ta mi się nawietsza zdabydź przyczyna, zedwadni przed listu w̄m wtorego przyniesieniem. Cieklińskiego posłał Pan Kanclerz zkilkim spraw [...] ActReg 140.

b. Przyrowadzenie kogoś [kogo dokąd] (1) : O Poimaniu Iaropełkã Xiążęciã Kijowfkiego y Włodimirfkiego chytrym fortelem/ y przynieźnieniu iego do Polfki. StryjKron 215.

2. Wprowadzenie czegoś gdzie indziej nabytego [czego] (1) : Rzymiianie do Grecyjej fłali dla przynieźniena prãwã. GórnRozm D3 marg.

3. Przedstawienie do rozpatrzenia [czego] (1) : gdzieby fie komu od żołniierzów iãka krzywdã ftãłã/ będzie powinien Hetman z tãkiego kãżdemu vkrzywdzonemu fprawiedliwość czyniã/ od przynieźniena żãłoby nadãlę do dwu niedziel SarnStat 1183.

Cf PRZYNIEŚĆ